

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۸/۱۴

زلمی نصرت

امارات سه ساله شد

د حریص کاسه چپه ده' لاس یې تش خوله یې خوږه ده. بسیار مختصر و کوتاه عرض می شود که 'توافقات دوحه' (توافقات امریکا با طالب ها) که دو بخش مهم داشت، ۵۰ فیصد عملی شد. آن بخش که مربوط به خروج مصئون ناتو، ایالات متحده امریکا و تضمینات بعدی امارات به ارتباط تهدیدات تروریستی علیه امریکا' متحدان آن و منافع امریکا در منطقه بود.

بخش دیگر آن که مربوط به خود افغان ها، نوع دولت و ساختار نظام آینده افغانستان می شد و به جمهوریت و طالبان ارتباط داشت و مهمتر از خروج امریکا و ناتو بود' هر دو طرف نه خواستند تا یک حکومت مشترک عبوری تشکیل شود تا همه افغان ها خود را در آن میدیدند.

اختلافات ذات الیبنی سران فاسد و فاسق جمهوریت (حکومت دو سره) سبب شد که در نتیجه: جمهوریت بزدلانه و بی شرمانه سقوط کند' از هم فرو بیاشد' سرانش فرار کند و طالبان کاملاً قدرت را به دست بگیرد و خلی قدرت را پر کنند و حکومت عبوری سر خود را بخورد.

به این ترتیب حرص کلان را که سران جمهوریت عمدتاً سران شمال که ۸۰ فیصد قدرت در اختیار شان بود، در کله های خود داشتند که طالب ها هم چون حکمتیار برایشان تسلیم شود' چانس و فرصت طلایی را از دست دادند و خود شان ستاره ها' ریش ها' شمله ها و پیکول های خود را به زمین زدند.

به گفته داکتر زلمی خلیل زاد سران جمهوریت از انجائیکه چانس خود را از دست دادند' حالا دو راه دارند' یا چپ باشند و یا به داخل افغانستان بروند و برای افغانستان کار کنند و با طالب ها مشترک برای حل مشکلات افغانستان و برای تشکیل یک حکومت عبوری راه حل پیدا کنند و مشکلات خود را با طالب ها خود شان حل کنند.

داکتر زلمی خلیل زاد در حقیقت با صراحت میگوید که 'یاوه سرایی و جف زدن سران فراری جمهوریت در بیرون سود نه دارد.

بیرون شدن امریکا از افغانستان و مدت سه سال که از حاکمیت طالبان در افغانستان می گذرد' میرساند که: دیگر جهان علاقه نه دارد تا در افغانستان لشکر کشی کنند و کسی را به زور برچه به قدرت برساند.

بهرتر از ما جهان و نهاد های بین المللی میدانند که فرمول ها و نسخه های بیرونی در حال و آینده دیگر مشکلات افغانستان را حل کرده نمیتواند.

انچه که به حکومت همه شمول، مساله حقوق زنان و تعلیم زنان ارتباط می گیرد و یا در افغانستان مشکلات کلان دیگری که در تمام عرصه های حیات مردم افغانستان وجود دارد و برخی کشور ها و جامعه جهانی هم انرا مطابق تمایلات خود نشخوار می کنند به ای معنا نیست که جامعه جهان بار دیگر میخواهد که سر مردم افغانستان کدام شکل از نظام و دولت را چون نسخه بن اول تحمیل و تطبیق کنند.

مشکلات که در افغانستان وجود دارد، به خود افغان ها ارتباط می گیرد که به آن رسیدگی کنند نه به بیرونی ها. بنأ: دق الباب دروازه های بیرونی ها' جلسات با امکانات بیرونی ها جز شرمساری تاریخی حاصل و نتیجه دیگر نه دارد.

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی